

|| ज्यू भरता जी ||

|| माता वारोंडार्देवी प्रसन्न ||

प्रगति संध्या

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : १२

अंक : १२

सोमवार दि. ११ मार्च २०२४ ते रविवार दि. १७ मार्च २०२४

पाने : ८

किंमत : ५/- रुपये

ताणे

पालघर

मुंबई

जळगाव

नाशिक

धुळे

बिड

परभणी

पुणे

औरंगाबाद

लातूर

उर्मानाबाद

सोलापूर

नांदेड

www.crimesandhya.com महाशास्त्रील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

संसारातला खुल्लक वाद विकोपला गेला

चिडलेल्या पतीने अखेर पत्नीचा खून केला

बोर्डर/क्राईम रिपोर्टर

संसार म्हटला की त्यात पती व पतीमध्ये कोणत्या ना कोणत्या कारणावरून वाद होतच असतात. पण हे वाद दोन्ही कडच्या जाणत्या माणसांनी मिटवाऱ्ये असतात आणि जर का हे वाद मिटले नाहीत तर त्यातून काहीही घूरू शकते. कारण अशा वादांतूनच माणसाच्या मनात मुडाची भावना निर्माण होते आणि माणूस एकदा का चिडला की तो कोणत्याही ...पान २ वर

पान १ वर्णन...

ससारातल्या शुल्लक वाद विकापला...

यारला जाता. बाइसरमध्ये रहणाऱ्या कृताला व कानिष्क व पाटील दांपत्यामध्ये असाच वाद होता. या वादातून दोघांची नेहम भांडणे व्हायची आणि ऐके दिवशी हा वाद इतका विकोपला गेला व कनिष्कने कृतालीची गळा दाबून हत्या केली व सासऱ्यावर हत्येच आरोप केला. मात्र पोलिसांनी त्याचा हा बनाव हाणून पाडला आणि त्याला अटक केली. प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीला अटक केली घरगुती वादातून पतीने आपल्या पत्नीची गळा दाबून हत्या केल्याच धक्कादायक घटना बोईसर-दांडीपाडा परिसरात घडली आहे. कृताल पाटील असे या घटनेतील मृत महिलेचं नाव असून या प्रकरणी आरोप पतीला बोईसर पोलिसांनी अटक केली आहे. पालघर तालुक्यातील बोईसर-दांडीपाडा परिसरात कनिष्क पाटील व कृताली पाटील दाम्पत्य वास्तव्यास होते. कृताली ही कुरिअर कंपनी व कनिष्क हा चारचाकी वाहनाचे गैरेज चालवत होता. या दोघा पती-पत्नीमध्ये वारंवार किरकोळ करणावरून नेहमी वाद, भांडण होत असे दोघांमधील या वादामुळे दोघे पती-पत्नी एकमेकांशी कधी महिनाभाव कधी चार-पाच महिने बोलत नसत. शनिवारी रात्रीच्या सुमारास या दोघा पती-पत्नीमध्ये किरकोळ कारणावरून पुन्हा वाद झाला. यावेळी रागाच्या भरात पती कनिष्क पाटील याने पत्नी कृताली पाटील हिच्या गळा दाबून हत्या केली. त्यानंतर दुसऱ्या दिवशी सकाळी स्वतं बोईसर पोलीस ठाण्यात जाऊन माझी पत्नी सकाळी झोपेतून उठली. नसून ती मृत झाल्याबाबत माहिती दिली. त्याचप्रमाणे दोघांमध्ये होणाऱ्या सततच्या वादामुळे कृतालीच्या वडिलांनीच तिचा हत्येकेल्याचा संशय घेत फिर्याद दाखल केले. बोईसर पोलिसांनी त्यानंतर घटनास्थळी दाखल होत घटनास्थळाची पाहणी व याबाबत चौकश केली. यावेळी कनिष्का पाटील हिच्या गळ्यावर लालसर डाला. असल्याचे पोलिसांच्या निर्दर्शनास आले. पोलिसांनी तिचा मृतदेश शवविच्छेदनासठी तारापूर प्राथमिक केंद्र आरोग्य येथे पाठवला. शवविच्छेदन अहवालात गळा दाबून सदर महिलेची हत्या करण्याआल्याचे निष्पत्त झाले. पोलिसांनी मृत महिलेचा पती कनिष्क याच कसून चौकशी केली असता, सतत होणाऱ्या वाद व भांडणांमुळे आपणच पत्नीची हत्या केल्याची कबुली पती कनिष्क पाटील यांनी पोलिसांना दिली आहे. या जोडप्याने २०१७ मध्ये प्रेमविवाह केली होता. ते वेगवेगळ्या जातीचे होते. आरोपीचं बोईसर येथील पास्थर येथे गैरेज आहे. तिथे तो चारचाकी वाहनांची दुरुस्ती करतो. तसेही आरोपी एका राजकीय पक्षाचा स्थानिक कार्यकर्ता आहे. आरोपीला अटक करण्यात आली. त्यानंतर न्यायालयाने आरोपीला पोलीस कोठडी सुनावली आहे. या दाम्पत्याला साडेचार वर्षांचा मुलगा आहे.

४८ गावी येऊन जाऊन नाशिकमधील आपल्या माम

वहिनीबरोबरचे भाडण जीवघेण .

माहिती होते. त्याने व शेजारीच राहण्या पै पाहुण्यांनी हंडा अविनाश याला या कारणातून समज देऊन वहिनीला त्रास देवू नकोर असे सांगितले होते. परंतु त्याच्या सांगप्याचा अविनाशवर काहीच परिणाम झाला नाही. एक तर ते वडिलार्जीत घर लहान असल्याने एक कुटूंबापुरते होते. अविनाशच्या मोठ्या भावाने गळफास घेऊ आत्महत्या केल्याने त्या घरात वहिनी ही आपल्या मुलासह राहयल होती. ती ही मिळेल ते काम करून आपल्या मुलाचा सांभाळ करीत होती. कसेबसे आपल्या संसाराचा राहू टगाडा चालवित असल्याने ते नव्याचे घर सोडायला तयार नव्हती. तर दुसरीकडे अविनाश याच वय झाले तरी लग्न ठरत नव्हत. याला कारण ही तसेच होते. एक तर राहयला घर नाही, जमीन नाही आणि दुसरे म्हरजे तो दारूच्या व्यसनात जास्तच गुरफटला होता. पण तो आपली चुक मानव करायला तयार नव्हता. त्याला आपल्या वडिलार्जीत घरात वाटण्यापाहिजे होती. घर मिळाले की लग्न होईल असे त्याला वाटत होते त्यासाठी तो धडपडत होता. वहिनी आणि दीर हे दोघे ही आपआपल्या परीने बरोबर होते. वहिनीला ही वाटत होते की आपल्या दीराचे लेश व्हावे त्याने ही सुखाचा संसार करावा परंतु त्याला काम धंदा नव्हता त्यातच तो दारूच्या व्यसनात अडकल्याने त्याचे लग्न ठरत होते. त्याला ती बिच्चारी तर काय करणार होती. अविनाश हा सांगूनी ही ऐकत नव्हता. त्याला फक्त वडिलार्जी घर दिसत होते. त्यासाठी तो दारू पिऊन आला की वहिनीला शिव्या देत बसायचा मला माझी वाटणी दया नाही तर तुम्ही घरातून बाहेर पडला असे सांगत होता. दीर भावजेयची भांडणे ही शेजाऱ्यांना नवीन नव्हती. ते ही त्याच्या

माडणाला वतागिलल हात. त्यातच वाहनाचा माझ किंशर बायाने अविनाश याला तु माझ्या बहिणीला त्रास देवू नकोस नाही त्याचे परिणाम गंभीर होतील अशी धमकी दिली. त्याच्या धमकीकडे अविनाश याने दुर्लक्ष केले. तुला काय करायचे कर उम्हणून त्याने किंशर याला तु माझ्या घरच्या भांडणात पढू नव असे सांगितले. हल्ली अविनाश याला कामधंदा मिळाला नसल्याने दिवसभर दारू पिऊन घरात रहात होता. बुधवार दि. ६ मार्च रोजी सकाळपासून फुल्ल दारूच्या नशेत होता. सकाळ सकाळीच त्वावाटणीच्या विशयावरून वहिनीबरोबर भांडण काढून तिला मारह करीत तिचे सामान घरातून बाहेर फेकले. ही माहिती किंशर य समजताच तो आपल्या बहिणीच्या घराकडे आला. त्यावेळी किंबरोबर झालेल्या भांडणात अविनाश याने किंशरच्या दुचाकी गार्ड आरसा रागारागाने फोडला आणि त्याच्या गाडीवर दगड घालाय प्रयत्न केला. ही गोष्ट किंशरच्या मनाला खटकली. त्याने अविनाश मारहाण केली. काही वेळाने भांडण शांत झाल्यावर किंशर तेथून न गेला. भांडणाचा राग अविनाशच्या डोक्यात शिरला होता. तो ए दारूच्या गुत्यावर दारू पिण्यासाठी गेला. दुपारी १२.३०ते १३ दरम्यान तो दारूच्या नशेत विजापुर गुहागर माहामार्गविरील सोलन चौकातून एकटाच चालत चालला होता. उन्हाचा कडाका ज असल्याने चौकात तशी गर्दी कमी होती. तो चालत आपल्या घराचालला असताना किंशर बामणे हा आपले मित्र सोनु संके, विकांबळे आणि आंनदा कांबळे यांना घेऊन दोन दुचाकी गाडीव अविनाश याचा पाठलाग करीत आला. अविनाश हा भर चौकाआल्यावर दुचाकीवरून येणाऱ्या किंशर याने अविनाश याच्या माने आपल्या कडील तलवारीने जबर वार केला. अविनाश याच्या माने रक्ताची चिळकांडी उडाली. तो ओरडतच स्त्यावर पडला. त्याच वे सोनू संके याने बाईकवरून उतरत परत एकदा तलवारीने अविनाश छातीवर वार केले. त्या पाठोपाठ आलेल्या विजय कांबळे अ आंनदा कांबळे यांनी ही सोनूकडून तलवार घेऊन अविनाशवर केले. अविनाश याच्यावर त्यांनी तब्बल १२ वार केले. त्य केलेल्या वारात अविनाश हा जागीच मृत्युमुखी पडला. अविनाशाला मारून किंशर याने घटनास्थळावरून आपल्या मित्रासह काढला. भर चौकात खुनाची घटना घडल्यावर चौकातील लोक सै पळू लागले. तर काहीनी घटनास्थळी गर्दी केली. कुणी तरी या घटने माहिती जत पोलीसांना दिल्यावर पोलीस ही सोलनकर चौकात घटनास्थळी दाखल झाले. पोलीसांनी घटनास्थळाचा आणि मयत पंचानामा करून तपासाला सुरुवात केली. घटनास्थळी उपविभाप पोलीस अधिकाऱ्यांनी भेट देऊन घटनेची माहिती घेतली. मयत ओळख पटवून घटनास्थळी मयताच्या नातेवाईकांना बोलावून घेत त्याच्याकडून या घटनेची माहिती घेतल्यावर ही घटना कोण कारणातून घडली आहे याचा अंदाज पोलीसांना आला. त्याचबरे घटनास्थळाच्या परिसरातील सीसीटीव्हीच्या फुटेजांची पाहणी के

नव्हत, त्यामुळ प्रियकाचे त्याच्या खालावर नहमा यण-जा असायचे. प्रियंकाचा चुलत भाऊ अनिल सोमय्या वसावे (वय ३०) हा फार्मासिस्ट असून तो कृष्ण कॉलनी, सिन्हर फाटा, चेहडी, नाशिरोड येथे गेल्या सहा वर्षापासून रहातो, तर त्याची लहान बहीण वैशाली ही सुधा प्रियंकासोबत नर्सिंगचे शिक्षण घेत होती. वैशाली राधारामन सोसायटी, एकलेनगर, जुना आडगाव नाका, पंचवटी येथे रहात होती. दि. २१ डिसेंबर २०२३ रोजी प्रियंका व वैशाली यांच्या नर्सिंगच्या पहिल्या वर्षाच्या परिक्षा संपल्या. त्यानंतर वैशाली ही भाऊ अनिलकडे निघून गेली, तर प्रियंका ही गावी पाटबारा येथेनिघून गेत होती. त्यानंतर दि. १३ जानेवारी २०२४ रोजी प्रियंका पुन्हा नाशिकला आली. ती आपल्याखोलीवर रहात होती. ती दि. १९ जानेवारी रोजी आपले कपडे बँगेत भरून खोलीतून बाहेर पडली. ती सागरच्या खोलीवर रहाण्यास गेली होती हे तिच्या मैत्रिणीलामाहित होते, कारण सागर अणि प्रियंकाचे तीन वर्षापासून प्रेमप्रकरण सुरु होते. आता बहुतेकांन माहित झाले होते. ती सागरसोबत खोलीवर रहात होते दोन-तीन दिवस कसे तरी गेले असतील, त्या दरम्यान त्यांच्यात काना काही कारणावरून वाद झाले होते. दि. २२ जानेवारी २०२४ रोजी रात्री एक ते दीड वाजण्याच्या सुमारास प्रियंका दुसऱ्या कोणाशी तमोबाईलवर चॅटींग करत होती. हे पाहून सागरचे पितृ खवळले मध्यरात्री कोणाशी चॅटींग करतेस असे विचारत त्याने तिच्याशी व घालण्यास सुरुवात केली. यातूनच त्या दोघात जोरदार भांडण सुझाले. ती उलट उत्तर देत असल्याने संतम झालेल्या सागरने तिच्याला हात उचलला. मारहाण करत प्रियंकाचा ओढणीच्या सहाय्याने गवावावळून खून केला. ती गतप्राण झाल्यानंतर आपल्या हातून खाल्याचे त्याच्या लक्षात आले. या खुनातून सुटका करून घेण्यासाठी त्याने मृतदेहाची विलहेवाट लावण्याचे ठरवले. त्याने एका मित्राच्या मदतीने प्रियंकाचा मृतदेह चार चाकी गाडीत टाकूनउडुणपुलामार्गे रामदिर येथून रासबिहारी लिंक रोडवरील मिराद्वार लॉन्सशेजारीमोकळ्या जागेत टाकून देवून पळ काढला. नाशिक शहरातील रासबिहारी लिंक रोडवरील मोकळ्या जागेत एका तस्ऱ्याचा मृतवेदन पडला असल्याची खबर मिळताच पंचवटी पोलिसांनी घटनास्थळ धाव घेतली. घटनास्थळ व मृतदेहाचा पंचनामा करून मृतवेदन विच्छेदनासाठी जिल्हा रुग्णालयात पाठवला. ती तस्ऱ्या १९ ते २० वर्षाची होती. तिच्या गळ्यावर ब्रण होते. याचा अर्थ तिचा गवावाबून खून करण्यात आला होता आणि तिचा मृतदेह मारेकल्यायाठिकाणी आणून टाकला होता. मयत तस्ऱ्याची ओळख पटल नव्हती. पोलिसांनी घटनास्थळी काही मिळते का? याचा शोध घेतले मृतदेहाजवळ तिचे आधार कार्ड आणि इतर काही साहित्य मिळून आल्याने तिचे नाव प्रियंका वीरजी वसावे (वय १९) असे समजावाले. ती नंदुरबार जिल्हातील अक्कलकुवा गावातील रहणारी होती नाशिकमधील संभाजीनगर नाक्यावरील एका नर्सिंग कॉलेजमध्ये तपास परिचारिकेचे शिक्षण घेत होती. तस्ऱ्याची ओळख पटल्याने पोलिसांनी हायसे वाटले, कारण आता पुढील तपास सुकर होणार होता पोलिसांनी मिळालेल्या माहितीवरून तिच्या नातेवाईकांशी संपर्क साधला आणि तपासाला सुरुवात केली. प्रियंकाचा शेवटच्या क्षमतेकोणाशी संपर्क आला? मोबाईल फोनवर ती कोणाशी बोलली याची माहिती पोलिसांनी मिळवली असता सागर चिवदास तडवी (वय २१) मूळ रहणार नंदुरबार, सध्या माऊलीनगर, अंबळ-नाशिक याची नाव समोर आले. दरम्यान दि. २३ जानेवारी २०२४ रोजी दुपारी १५ वाजता प्रियंकाचे वडील साईंसिंग वसावे यांनी पुतण्या अनियासफोनवर सांगितले, की प्रियंकाचे काहीतरी झाले आहे. कॉलेजला जावून ये. त्याप्रमाणे अनिल याने बहीण वैशाली हिलासोबत घेवून साईंना नर्सिंग कॉलेजला गेले असता तेथे पोलीस आले होते पोलिसांनी त्यांना सांगितले की प्रियंका ही मिराद्वार लॉन्सशेजारीमध्ये कॉलेजकडे नाशिक येथे मृतावस्थेत मिळून आलेली आहे. पोस्टमार्टमसाठी तिचा मृतदेह सिव्हील हॉस्पिटल येथे नेला आहे. त्याप्रमाणे ते लगेच सिव्हील हॉस्पिटलला गेले आणि प्रियंका हिच्चमृतदेहाची पहाणी केली असता तिच्या गळ्यावर वळ दिसत होते. गळा दाबून तिचा खून करण्यात आला होता. आपल्या चुलबहीणीचा खून झाला आहे, तो कोणी केला असावा याबाबापोलिसांनी विचारणा केली असता अनिल यांनी माहिती दिली की प्रियंका हिच्चे आमच्याच गावातील सागर तडवी या तस्ऱ्याबोरेबागील ३ वर्षापासून प्रेमसंबंध आहेत.

या प्रेमसंबधादरम्यान त्याच्यामध्ये अनेक वेळा भाडणेही झालेला
आहेत. ते दोघे नाशिकला रहात असल्याने एकमेकांना भेटत होते
तरप्रियंका वसावे हिच्या एका मैत्रीणे मला सांगितले होते की दि
१९ जानेवारी २०२४ रोजी प्रियंका बँगेत कपडे भरून सागर तड
याच्याकडे गेली होती, त्यामुळे सागर यानेच काहीतरी कारणावरू
गळा आवळून तिला ठार मारले असावे असा संशय व्यक्त केले
तिचे फोन कॉल, लोकेशन्स, चुलत भावाने व्यक्त केलेला संशय यात
चित्र स्पष्ट झाले होते. पंचवटी पोलीस ठाण्यात अनिल सोमयायवसाय
याने दिलेल्या फिर्यादीवरून सागर तडवी याच्या विरोधात गुन्हा रजिस्टर
नं. ३७/२०२४ भा.दं.वि. ३०२ खाली गुन्हा दाखल करण्यात आला
तपासाची चक्रे बेगाने फिरवत पोलिसांनी सागर तडवी, व त्याच्या
मित्राचा शोध घेवून गजाआड केले. पोलीस आयुक्त संदीप कर्णिक
पोलीस उपायुक्त किरणकुमार चव्हाणयांच्या मार्गदर्शनाखाली पंचवटी
वरीष पोलीस निरीक्षक सोहन माच्छरे, विलास घिसडी, पोलीस है
कॉन्टेबल कैलास शिंदे. पोलीस नाईक संदीप मालसाने यांचा
मिळालेल्या माहितीच्या आधारे व तांत्रिक विश्लेषण करत आरोपींना
गजाआड केले.

बायल्या मित्राला शरीर सुखासाठी

बन्याच वेळेला समजावून सांगितले की, मी त्यातील नाही, माझ स्वभाव आणि गुण तसा आहे त्याला मी तरी काय करू. परंतु भगवान हा काही त्याची पाठ सोडत नव्हता. सुशांत भेटला की, त्याला त अशिल्ल हावधार करीत होता. त्याला सेक्स करण्यासाठी चिथावू देत होता. खेरे तर सुशांत हा बाईकी असल्याने त्याचे राहणीमान तृतीयपंथीय सारखे आहे याची कल्पना गावातील बन्याच लोकांमधीती होती तशी ती गोष्ट भगवान याला ही माहिती होती. म्हणू तो त्याला त्या कामासाठी माझ्याबरोबर चल असे म्हणत होता. तरु वयात लवकर लग्न झाले नाही तर अनेकजण समलैंगिक संबंधाकावळतात. तसे भगवानला देखील समलैंगिक संबंध सुशांतबरोबर करावा असे वाटत होते. त्यात त्याची काही चुक नव्हती. कारण वयाची २५वीशी आली तरी काही केल्या त्याचे लग्न जमत नव्हते. त्याचे दिवस कसा तरी जात होता. परंतु रात्र त्याला खायला उठत होते त्याला सेक्स करण्याची इच्छा होती. परंतु तसे त्याला कुणी मिळ नव्हते. म्हणून तो गे असणाऱ्या मित्र सुशांतकडे त्या नजरेने पाहावा होता. सुशांत त्याला भेटायला आला की, त्याची सेक्सची भाव

त्याला स्वस्थ बसु दत नव्हता. तसा सुशांत हा दखणा हाता. एकदा बाईला ही लाजवेल असा तो चिकणा दिसत होता. भगवान त्याला सेक्स करायला चल म्हरून त्याच्या मागे लागायचा. सुशांतला याचा राग येऊ लागला. एकदा तर भगवान याने चार मित्रात सुशांतला ऐ बायक्या म्हणून हाक मारली. चल की रे... असे अर्वाच्च भाषेत शिव्या देत त्याचा अपमान केला. भगवाने सुशांतला चार चौधात ऐ बायक्या म्हटलले त्याला आवडले नव्हते. भगवानला कायमचा धडा शिकवला पाहिजे नाही तर तो सारखा आपला अपमान करेल याची भिती सुशांतला होती. भगवानचे टोमणे मारणे सेक्ससाठी चल म्हणणे सुशांतला जिब्हारी लागत होते. गुरुवार दि. १५ फेब्रुवारी रोजी रात्री सुशांतने त्याला फोन करून सांगितले की मी उदया तुझी इच्छा पुर्ण करतो. मी उदया कुठे येऊ सांग असे म्हटल्याने भगवानला आपली इच्छा पुर्ण होणार असे वाटले. त्याने त्याला उदया आपल्या सुतारकीच्या शेतात सकाळी ये. तेथे आपण दोघे कार्यक्रम करू असे सांगितले. सुशांतच्या मनात वेगळेच असल्याने तो तयार झाला. इकडे दुसऱ्या दिवशी सकाळी भगवान याने आपल्या आईला सुतारकीच्या शेतात ज्वारीची कणसे खुडयाची असल्याचे सांगून तो घराबाहेर पडला. सकाळी तो लवकर शेतात गेला. परंतु सुशांत काही लवकर आला नाही. सकाळी ११च्या दरम्यान सुशांत भगवानच्या शेतात आला. तो आल्यावर घाई घाईने त्याला ज्वारीच्या फडात नेले. तो त्याला पुढे वाकवित होता. परंतु सुशांत त्याला थांब असे म्हणत होता. या कारणातून त्या दोघांचा तेथे वाद चालू झाला. भगवान त्याला सेक्स करूया म्हणत होता. परंतु त्या गोष्टीला सुशांत काही तयार होत नव्हता. दोघांत वाद सुरु असताना रागा रागाने सुशांतने जवळच पडलेला लोखंडी रँड घेतला आणि सुशांतच्या डोक्यात जोरात हाणला. त्याला अर्वाच्च भाषेत शिव्या देत मर साल्या म्हणत परत एकदा त्याच्या डोक्यात तोच रँड जोरात हाणला. त्या सरशी भगवानचे डोके फुटून त्यातून रक्तस्त्राव सुरु झाला. तो ओरडतच आपल्या शेतात पडला. काही वेळाने त्याचा श्वासो श्वास बंद पडल्यावर सुशांतने तेथून काढता पाया घेतला. इकडे सकाळी शेतात गेलेला मुलगा जेवायला ही घराकडे परत आला नाही म्हणून त्याची आई त्याचा शोध घेत शेतात गेली. तिला तो कुठे दिसत नव्हता म्हणून ती त्याला हाका मरीत ज्वारीत शिरली. आतील बाजूस एका सरीत भगवान हा रक्ताच्या थारोळ्यात पालथा पडला असल्याचे दिसले. त्याचे डोके फुटले होते. तर त्याच्या बाजुलाच रक्ताने माखलेला लोंखडी रँड ही होता. हे बघून त्याच्या आईने मोठ्याने हंबरडा फोडून रडायला सुरुवात केली. तिच्या ओरडण्याने बाजुच्या शेतातील लोक तेथे आले. कुणी तरी या घटनेची माहिती गावात आणि वाठार पोलीसांना दिली. या घटनेची माहिती समजताच वाठार पोलीस स्टेशनचे पोलीस ही तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी घटनास्थळाची पाहणी करून तपासाला सुरुवात केली. घटनास्थळी वरिष्ठ पोलीस अधिकाऱ्यांनी भेट देऊन या घटनेची माहिती घेऊन

पोलीसांना तपासाच्या योग्य त्या सुचना दिल्या. पोलिसांनी घटनास्थळी श्वान पथकाला आणि उसे तज्जांना ही पाचारण केले. श्वान घटनास्थळापासून काही अंतरावर जाऊन तेथे घुटमळले. वाठार पोलिसांनी घटनास्थळाचा पंचनामा करून उतरीय तपासणीसाठी मृतदेह वाठार येथील सरकारी रुग्णालयात पाठवून दिला. या घटनेचा तपास वाठार पोलीसाबरोबर सातारा स्थानिक गुन्हे अन्वेषणचे एक पथक ही करीत होते. या घटनेला १२ ते १५ दिवस झाले तरी भगवान याचा खून कोणी केला आणि तो कोणत्या कारणासाठी केला याचा काही उलधडा पोलीसांना करता आला नाही. तरी ही स्थानिक गुन्हे अन्वेषणचे पोलीस संशयीत आरोपीच्या मागावर होते. या पथकातील पाच ते सहा पोलीस वेशांतर करून पिंपोडे ब्रू. येथे फिरत होते. गावात भगवान सकपाळ याच्या खूनाविषयी काय माहिती मिळते का याचा ते मागोबा घेत होते. कारण भगवान याचा खून करण्यासाठी त्याची कोणाबरोबर कसली ही दुश्मनी नव्हती. किवा त्याचे कोणाबरोबर कसले भांडण ही नव्हते. त्याचा खून करण्याचा संशयीताने मागे कोणाताच पुरावा सोडला नव्हता. पिंपोडे ब्रू येथे वेशांतर करून फिरण्याच्या एका पोलीस कर्मचाऱ्याला गावातीलच सुशांत साळुंखे आणि मयत भगवान सकपाळ याची मैत्री असल्याची माहिती मिळाली. तसेच घटनेच्या दिवशी सकाळी सकाळी मयत भगवान याला शेतात जाताना अनेकांनी बघितले होते. तर त्यानंतर त्याच्या शेतात सकाळी ११च्या दरम्यान सुशांतला ही भगवान याच्या शेतात जाताना एका इसमाने पाहिले होते. या माहितीवरून घटनेच्या १२व्या दिवशी संशयावरून पोलिसांनी पिंपोडे ब्रू गावातून सुशांत साळुंखे याला त्याच्या राहत्या घरातून ताब्यात घेतले. या घटनेला बेरेच दिवस झाले असल्याने आपण केलेला गुन्हा पचला असे सुशांतला वाटत असतानाच पोलिसांनी त्याला ताब्यात घेतले. त्याला वाठार पोलीस स्टेशनला आणून त्याच्याकडे भगवान याच्या खूनाविषयी विचारले असता तो पोलिसांना उडवाउडवीची उत्तरे देत होता. त्याच्या बोलण्यात पोलिसांना विसंगती जाणवत होती. तसेच तो बाईंकी आणि गे असल्याचे पोलिसांच्या लक्षात येताच येथेच कुठे तरी पाणी मुरत आहे हे ओळखून पोलीसांनी त्याला आपला पोलीसी खाक्या दाखविला असता त्याने आपला गुन्हा कबुल करीत तो का? आणि कशासाठी केला याची माहिती पोलीसांना दिली. मयत भगवान सकपाळ हा त्याला समर्लैंगिक संबंध ठेवण्यासाठी मजबुर करीत असल्याने आपण त्याचा चिडून खून केला असे त्याने पोलिसांना सांगितले. त्याने आपला गुन्हा कबुल केल्यावर पोलीसांनी या घटनेची लेखी फिर्याद मयत भगवान सकपाळ याच्या आईकडून घेतली. तिने दिलेल्या फिर्यादीनुसार पोलिसांनी भगवान मच्छिंद्र सकपाळ (वय २४) याच्या खुन प्रकरणी सुशांत संजय साळुंखे (वय २२) याच्या विरोधात वाठार पोलीस ठाण्यात भा.दं.वी. कलम ३०२, सह कलम ३४ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्याला करेगाव येथील कोर्टात हजर केले. मा.कोटेनी त्याला पाच दिवसाची पोलीस कोठडी सुनावली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलिसांनी त्याच्यांकडून गुन्ह्यात वापरलेला लोखंडी रॅंड जप्त केले.

या घटनेचा तपास पोलीस अश्रिक्षक समीर शेख, अप्पर पोलीस अधिक्षक ऑचल दलाल, पोलीस उपाधिक्षक सोनाली कदम याच्या मार्गदर्शनाखाली पो.निरी अरूण देवकर, स.पो.नि. सुधीर पाटील, रोहित फार्णे, अशोक हुलगे, फौजदार विश्वास शिंगाडे, अमित पाटील, नितीन भोसले, शरद बेबले, साबीर मुळा, लक्ष्मण जगधने, प्रविण फडतरे, मुनीर मुळा, अमोल माने, अजित कर्णे, सनी आवटे, सचिन ससाणे, स्वप्नील दैंड यांनी केला. समाजात बरेच लोक बाईंकी आणि तृतीयपंथीय म्हणून वावरत असतात. त्याच्याबरोबर सेक्स करण्याची अनेकांची इच्छा ही असते. परंतु सेक्स करण्यासाठी ते तयार झाले नाहीत तर ते कोणत्या ही थराला जावू शकतात हेच या घटनेवरून दिसून येते.

ज नतेचा पैसा हा राजकारणासाठी उधळपट्टीचे एक माध्यम असते. कारण त्यांना विचारणारा कोणी नसतो. त्यामुळे या पैशाची कशीही आणि कितीही उधळपट्टी केली तरी राज्यकर्त्याना काहीही फरक पडत नाही. मात्र हा पैसा कमी पडला, की मग कराच्या माध्यमातून जनतेवर बोजा टाकला जातो. वास्तविक वेगवेगळ्या मोठ्या प्रकल्पांच्या नावाखाली जो निधी मंजूर केला जातो, त्या निधीतील बराचसा पैसा हा पुढाऱ्यांच्या आणि कंत्राटदारांच्या खिंशात जातो. पण त्याचा भुर्दं मात्र जनतेला सोसावा लागतो. म्हणूनच यापुढे राज्यकर्त्याच्या उधळपट्टीकडे जनतेने गांभीर्याने बघण्याची वेळ आली आहे. हे सगळं एवढ्यासाठी सांगितले जात आहे की, लोकसभा निवडणुकीच्या तोंडावर महाराष्ट्र सरकारने जाहिरातीसाठी चक्र ४८ कोटी ९० लाख ५० हजार रुपये मंजूर केले आहेत आणि जाहिरात बाजीला सुरुवात झालेली आहे. अर्थात हा सगळा पैसा जनतेच्या घामाचा असल्याने, त्यावर आक्षेप घेण्याचा पूर्ण अधिकार जनतेला आहे. बरं हा पैसा शासकीय योजनांसाठी किंवा जनतेच्या हिताच्या कामांसाठी जर खर्च झाला असता, तर लोकांचं काहीही म्हणणं नव्हतं. परंतु सरकारमध्ये बसलेल्या लोकांची जाहिरात बाजी करण्यासाठी जनतेच्या पैशाची उधळपट्टी का? हा जनतेचा प्रश्न आहे. महाराष्ट्र सरकारची सध्याची परिस्थिती खूप वाईट आहे. सरकारी नोकरांचा पगार देण्यासाठी राज्य शासनाला बँकेकडून ओव्हर ड्राफ्ट घ्यावा लागतो, यावरून राज्य सरकारच्या आर्थिक स्थितीची कल्पना येऊ शकते. राज्य सरकारवर प्रचंड कर्ज आहे. या कर्जाचे हप्ते द्यायला

सरकारकडे पैसा नाही. असे असताना, मुख्यमंत्री राज्यभर फिरुन याला या भागाला हजार कोटी, त्या भागाला पाच हजार कोटी, त्याला दहा हजार कोटी, अशा घोषणा करीत आहेत. पण वेगवेगळ्या विभागांना हजारो कोटी रुपये वाटण्या इतका राज्य सरकारकडे पैसा आहे का? हाच खरा प्रश्न आहे. पण पैसा नसताना लोकांना खोटी आश्वासन का दिली जाते आहेत? त्याचबरोबर जो पैसा उपलब्ध आहे त्याची उधळपट्टी का केली जाते? राज्य सरकारने फेब्रुवारी २०२४ ते मार्च २०२४ या एका महिन्यात जाहिरातीसाठी ८४ कोटी ९० लाख ५० हजार रुपये तातडीने मंजूर केलेले आहेत. आणि हा पैसा वर्तमानपत्र, टीव्ही, रेडिओ, होर्डिंग, एलआयडी, बस, ट्रेन वॉलपेंट जाहिरातीवर खर्च केला जाणार आहे. यापैकी २० कोटी, प्रिंट मीडिया २० कोटी इलेक्ट्रॉनिक मीडिया, तर सदतीस कोटी ५५ लाख रुपये हे पैटिंग, होल्डिंग, एलईडी, सोशल मीडिया डिजिटल यावर खर्च केले जाणार आहेत. हा सगळा जनतेचा पैसा आहे. त्यामुळे जनतेला विश्वासात घेण्यापूर्वीच अशा प्रकारची जाहिरातबाजी करून सरकारने जनतेचे कोणते हित साधले? याचे उत्तर द्यायला हवे. आजही कर्जबाजारी शेतकऱ्यांचे कर्ज माफ झालेली नाही. त्याचबरोबर दुष्काळ, अतिवृद्धी यामध्ये नुकसान झालेल्या शेतकऱ्यांना नुकसान भरपाई मिळालेली नाही. तसेच या महाराष्ट्रात जनहिताचे असे कितीतरी प्रकल्प आहेत, जे पैशाअभावी रखडलेले आहेत. उदाहरण जर द्यायचं झालं तर एसटी कामगार २०० कोटी रुपये द्यायला सरकारकडे पैसा नाही, ते जाहिरातीवर ८४ कोटी रुपयांची तातडीची उधळपट्टी करायला सरकारकडे पैसा आहे. ही जनतेची फसवणूक न का? त्यामुळे निवडणुकांच्या तोंडावर होणारी ही जाहिराती बाजी थांबायला हवी. जाहिराती करा पण तुम्ही तुमच्या निधीतून करा व ज्यांना कोणाला अशा जाहिराती द्यावा आहेत त्यांनी आपल्या खिंशातल्या पैशातून जाहिराती करा जनतेच्या पैशावर दरोडा का टाकताय? असा सवाल जनतेची करीत आहे आणि त्याचे उत्तर सरकारने दिले नाही, लोकसभा निवडणुकीमध्ये त्याची काय हालत लोक करते हे सांगायची आवश्यकता नाही आणि जनतेचा पैसा म्हणून बाप का माल वाटला का? कशासाठी ही पळवणून कशासाठी ही उधळपट्टी? यातून लोकांना काय मिळाले आहे? त्याचे उत्तर द्या ना! जो पक्ष सत्ताधारी आहे तो पक्षाच्या जाहिरात बाजीवर लोकांचा पैसा खर्च करते त्यातून जनतेचा काय फायदा याचे उत्तर लोकांना मिळायचे हवे. ज्या जाहिराती दाखवल्या जात आहेत. त्यामध्ये मुंबई ते नागपूर दरम्यान बांधण्यात आलेल्या समृद्धी महामार्गाचा जाहिरातीचा समावेश आहे. समृद्धी महामार्गाबाबत बोलावा झाल्यास समृद्धी महामार्ग केवळ प्रशस्त आहे. पण सुरक्षा काय? आतापर्यंत या महामार्गावर हजारो लोक अपघात मेले आहेत. आणि याच असुरक्षित महामार्गाच्या जाहिरातीचा समावेश आहे.

केल्या जात आहेत. सरकारला याची जराही लाज वाटत नाही. अरे आपण कसली जाहिरात करतोय? जो महामार्ग लोकांसाठी मृत्युचा सापळा बनलाय त्या महामार्गाची जाहिरात कसली करता? त्याचबरोबर जे काही प्रकल्प प्रस्तावित आहेत, जे होतील की नाही हे सांगता येत नाही, त्यांचीही जाहिरात सरकारकडून केली जाते. हा सगळा संतापजनक प्रकार आहे. तो कुठेतरी थांबायला हवा. कारण लोकांसमोर आज महागाईचा ज्वलंत प्रश्न आहे. लोकांच्या पैशातून जाहिरात बाजीवर उधळपट्टी करण्यापेक्षा, ज्या जीवनावश्यक वस्तू आहेत. त्यावरची सबसिडी कायम ठेवा किंवा वाढवा. जेणेकरून लोकांना जीवनावश्यक वस्तू स्वस्त दरात मिळतील. किंवा आरोग्य, परिवहन यासारख्या सेवा डेव्हलप करा. त्याच्यावर पैसा खर्च करा ज्याचा लोकांना फायदा होईल. हाच जर एखाद्या हॉस्पिटल्साठी खर्च करायचा असता किंवा जनहिताच्या इतर प्रकल्पासाठी खर्च करायचा असता, तर सरकारने तातडीने निधी मंजूर केला असता का? अजिबात नाही! असे कितीतरी सरकारी प्रकल्प निधी अभावी रखडलेले आहेत. पण त्याकडे लक्ष न देता जाहिरात बाजीवर काही तासात ८४ कोटी मंजूर करायचे आणि त्याची तातडीने अंमलबजावणी सुरु करायची. हा प्रकार भयानक आणि लोकांचे खिसे कापणार आहे. त्यामुळे लोकांनी अशा उधळपट्टीवर आवाज उठवणे गरजेचे आहे. जर आवाज उठवणे शक्य नसेल, तर आगामी लोकसभा निवडणुकीत या उधळपट्टी बद्दल, ज्यांनी उधळपट्टी केली आहे, त्यांना कायमचे घरी बसवण्याची शिक्षा देणे गरजेचे आहे.

**जिल्हा गुंतवणूक परिषदेअंतर्गत पालघर जिल्ह्यात एक बहारदार सेक्सोफोनिस्ट
२५० उघोगांचे १५ हजार कोटीचे सामंजस्य करार! स्व.मनोहारी सिंह**

पालघर/प्रातानधा

विकास आयुक्त (उद्याग) दोपंद्रसह कुशवाह याच्या
मार्गदर्शनाखाली व जिल्हाधिकारी गोविंद बोडके यांच्या
अध्यक्षतेखाली जिल्हास्तरीय गुंतवणूक परिषद टीमा हॅल,
बोईसर, पालघर येथे संपन्न झाली. मंगेटिक महाराष्ट्र २०२४
साठीची पूर्व तयारी म्हणून पाहिल्या जाणाऱ्या जिल्हास्तरीय
गुंतवणूक परिषदे अंतर्गत पालघर जिल्ह्यात छोटया
उद्योजकांपासून मोरुचा उद्योजकांपर्यंत तसेच बाजूच्या राज्यांतील
उद्योजकांनीही गुंतवणुक करण्याकरिता पुढाकार घेतला.
परिषदेमध्ये एकूण २५० प्रस्तावित उद्योगातून १५००० कोटी
रुपये एवढ्या गुंतवणुकीचे सामंजस्य करार करण्यात येत आहेत.
या गुंतवणुकीतून पालघर जिल्ह्यात २५००० नवीन रोजगार
निर्मिती होणार आहे. सदर परिषदेला संबोधित करत असताना
जिल्हाधिकारी श्री. बोडके यांनी सांगितले की पालघर
जिल्ह्यातील उद्योग वाढीसाठी पोषक वातावरण निर्मिती
करण्याची प्रशासनाची जबाबदारी आहे. त्यामुळे उद्योगांना
कोणतीही मदत आवश्यक असल्यास जिल्हा प्रशासन सदैव
तत्पर असेल. यावेळी जिल्हाधिकारी श्री. बोडके आणि उद्योग
सह संचालक, कोकण विभाग यांनी सामज्यस्य करार करण्यात
येणाऱ्या उद्योजकांचे स्वागत व अभिनंदन केले कोकण
विभागाच्या सह संचालक विजू सिरसाठ यांनी गुंतवणुक परिषद
आयोजनाबाबतची भूमिका व उद्देश याची माहिती देताना

जिल्हास्तरावर गुंतवणुक आकाशत करण, गुंतवणुकदार आव्यवसायांना एकत्रित व्यासपीठ उलबध करून देणे आर्थिक जिल्हयांना केंद्रबिंदु मानून जिल्हयाच्या व राज्याच्या विकासात चालना देणे हा या परिषदेचा उद्देश असल्याचे सांगितले. या परिषदे अंतर्गत गुंतवणुक आकर्षित करण्यासाठी करण्यात येण्याचे असलेल्या सामंज्यस्य कराराच्या माध्यमातून गुंतवणुकदारांना उद्योग विभाग, जिल्हा उद्योग केंद्राच्या माध्यमातून आवश्यक परवानग्या व शासकीय योजनांचा लाभ मिळण्यासाठी प्रत्येक टप्प्यावर मदत करण्यात येणार आहे. तसेच उद्योग विभागाच्या विविध पुढाकारांबाबत उपस्थिताना मार्गदर्शन केले. नजीकच्या काढात संपन्न झालेल्या महा-डिफेन्स एक्स्पो, राज्यस्तरीनी निर्यात पुरस्कार, इमार्ईट महाराष्ट्र इत्यादी कार्यक्रमांची माहिती उपस्थित उद्योजकांना दिली. तसेच समूह विकास योजना मुख्यमंत्री रोजगार निर्मीती योजना, उद्योग धोरण इत्यादी बाबत मार्गदर्शन केले. तसेच उद्योग विभागाकडून उद्योजकांना शासनाच्या विविध योजनांतर्गत फायदा घेण्याबाबत मार्गदर्शन वेळोवेळी सहाय्य करण्यात येत असल्याचे आवर्जन सांगितले. जिल्हा उद्योग केंद्र पालघरचे महाव्यवस्थापक उर्पेंद्र सांगळे यांना महाराष्ट्र पॉलिसी लैंडस्केप बाबत सादरीकरण केले. लालबहादुर कटारे, सह आयुक्त, राज्य वस्तू व सेवा कर व मैत्री कक्षानोडल अधिकारी यांनी महाराष्ट्र शासनाच्या मैत्री कायदा, इंग्रॉफ डुर्रिंग बिजनेस व एक खिडकी योजना याबाबत सादरीकरण

कल. या जिल्हास्तराय गुतवणूक पारिषद मध्य नश दवराज, सह संचालक, औद्योगिक सुरक्षा व आरोग्य, दिनेश पाटील, सहाय्यक आयुक्त, मस्त्य व्यवसाय, मुकेश लांजेवार, उप अभियंता एम.आय.डी.सी. कुमार परमार, संचालक, सेंट जॉन कॉलेज, प्रवीण खानविलकर, अध्यक्ष, औद्योगिक सहकारी वसाहत पालघर, रवंद्र ठाकूर, उपाध्यक्ष टीमा संघटना, विक्रांत पाटील, जिल्हा अग्रणी बँक, प्रणव झुंजाराव, वरिष्ठ सल्लगार इ. वाय. टीम इत्यादी मान्यवर उपस्थित होते.

या परिषदे मध्ये विराज प्रोफाइल (८०५० कोटी), एस.एस. पी. एंटरटेनमेंट बल्ड एल. एल. पी. (२०० कोटी), लैक्सोन स्टील लिमिटेड (२५० कोटी), छेडा फूझ (२०० कोटी), आरती ड्रेस लिमिटेड (१५० कोटी), डी डेकोर (१०० कोटी), दमानी कास्टिंग (१०० कोटी), विस्तार अलोच्य (५० कोटी), रोहन फूड इंडस्ट्री (३० कोटी), पालघर फर्नीचर क्लस्टर (२० कोटी), बी. आय. सी. केमिकल्स (२० कोटी), आरे पॅकेजिंग (५ कोटी), ग्रीन फॉईल एंग्रो (१ कोटी) इत्यादी उद्योगांशी प्रातिनिधिक स्वरूपात सामंजस्य करार करण्यात आले. या गुंतवणुक परिषदेच्या माध्यमातून जिल्हायात येत असलेल्या प्रस्तावित गुंतवणूक लवकरात लवकर प्रत्यक्षात उतरण्याची आशा उद्योग क्षेत्रातील सर्व स्तरांमधून करण्यात येत आहे. श्री. खिराळे, व्यवस्थापक जिल्हा उद्योग केंद्र पालघर यांनी उपस्थितांचे आभार मानले.

एक बहारदार सव स्व.मनोहारी सिंह

को णताही कलाकार हा आपल्या असामान्य कलेने गणला जातो. कारण त्याने त्या कलेत विशेष प्रावीण मिळवलेले असते. हा कलाकार नेहमीच आपल्या कलेच्या आधारे लोकांचं मनोरंजन करतो. मग ते क्षेत्र कोणतही असो. असा एक आसिम कलाकार संगीत वाद्य दुनियेचा पाहूया. ज्याने आपल्या खास वाध्याने फिल्मी संगीत गाजवले व अनेक नामवंत संगिकारांचे ते फरिशते बनले, असे हे अवलिथा कलाकार, म्हणजेच सेक्सोफोनिस्ट स्व. मनोहारी सिंग.

स्व.मनाहरा सिंह याचा जन्म १९३५ साला कलकत्ता यश्री ब्राटिश राजवटात झाला. ते नेपाळी कटंबातील होते. पण संगीत वाद्यांचा वारसा त्यांना त्यांच्या

मनोहारी हे बासरी, क्लारेनेट आणि मैंडोलिनेही वाजवायचे. मग त्यांनी सेक्सोफोने व्यवस्थित शिकून घेतल्यावर, मग ते नाईट क्लबमध्ये वाजळू लागले. त्यांना योग्य संधी १९५८ साली एस.डी. बर्मन ह्यांनी सेक्सोफोनीस्त म्हणून दिली. तो चित्रपट होता सितारेंसे आगे. नंतर अनेकान बरोबर त्यांनी कामे करताना, खास आर. डि. अर्थात पनमचामदा बरोबर त्यांनी सिनेमात बहारदर संगीत दिले. मग ते पंचांनंचे अयोजकही बनले. बहारदार गीतांना संगीत देत त्यांच्या भरपूर आठवणी आहेत. अभावाने देता येत नाहीत. मग त्यांनि सॅक्स आपील नावाचा अल्बमही काढला. मग तांनी १९६९ साली सोनेरी रंगाचा, एक सेक्सोफोनहीं न्यूयॉर्क येथून आणला होता तो त्यांनी शेवटपर्यंत जपला होता. त्यावर ते आपल्या बोटांचे ठसेही उमटू डेट नसतं, हे विशेष! अनेक दिग्गज नटांना मध्यपान विहारमध्यल्या गितांना अचूक साथ दिली. हवेच्या दाबावर चालणाऱ्या वाद्य वाजवणारे ते एकमेव पारंगत कलाकार होते. कोंबडी बजाही व ट्रम्पेटही ते चांगले वजवयचे. काहीं सिनेमात त्यांनी अनेक वाद्यांचा एकत्रित वापर केलेला आहे, हे खास आहे. पनचमदासाठी, त्यांचे सहकारी चक्रवरती व राव ह्यांच्या बरोबर त्यांनी धमाका केला. हे करताना मनोहारीनच्या पत्तीने योग्य साथ दिली. शेवटची १० वरशे त्यांनी ही आपली कला अनेक वाद्य वृद्दात रसिकांसाठी पेश केली. शेवटी आजारी असताना, त्यांना रेडिओ मिरची हा किताब मिळाला. २७ मार्च २००९ रोजी त्यांना ७५व्या वर्षी अविरत संगीत सेवा पुरस्काराने सन्मानित कार्यात आले. मनोहारी ह्यांचे निधन १३ जुलै १९९० रोजी झाले. विशेष म्हणजे ही बातमी ब्रिटनच्या द इंडिपेंडेंट ह्या आंतराष्ट्रीय बर्तमान पत्रात जास्त लिहून आली. त्यामध्ये पनचमदा सोबत त्यांनी सुरु केलेलं पर्व हे खास होते. ह्या सेक्सोफोनच्या आधारे, त्यांनी अशक्य गोषी शक्य केल्या. त्यांची मुले राजेश व डॉली ही सुद्धा वडिलांच्या पायावर पाय ठेवून, संगीताची निस्सीम सेवा करी आहेत. अशा ह्या सुवर्ण काळच्या सेक्काफोनिस्टला मानाचा मुजरा!

**नरवीर तानाजी मालुसरे यांच्या समाधीस्थळ व परिसराच्या
सुशोभीकरणासाठी १० कोटींचा निधी देणार – एकनाथ शिंदे**

रायगड / प्रतिनिधि

छरपती शिवाजी महाराजांच्या शौर्याचा, पराक्रमाचा वारस
असलेल्या गडकिळ्यांचे संवर्धन राज्य शासनामार्फत केले जात
आहे. तसेच स्वराज्य निर्मितीसाठी प्राणपणाने लढलेल्या
मावळ्यांच्या कार्यातून पुढच्या पिढीला प्रेरणा मिळावी, म्हणून
ऐतिहासिक स्थळांचा, गावांचा विकास केला जात आहे. या
अंतर्गत उमरठ येथील नरवीर तानाजी मालुसरे' यांच्या
समाधीस्थळाचे सुशोभिकरण आणि परिसराचा विकास
करण्यासाठी १० कोटी रुपयांचा निधी उपलब्ध करून देण्यात
येईल, असे मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांनी जाहीर केले. तसेच
या परिसराचा विकास करण्यासाठी निधीची कमतरता भासू
देणार नसल्याची खावी ही त्यांनी यावेळी दिली. पोलादपूर
तालुक्यातील उमरठ येथे नरवीर तानाजी मालुसरे यांच्या ३५४
व्या पुण्यतिथीनिमित्त नरवीर तानाजी मालुसरे यांचे समाधीस्थळ
व परिसर सुशोभिकरण कामाचा आरंभ मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे
यांच्या हस्ते आज दूरदृश्य संवाद प्रणालीद्वारे करण्यात आला.
यावेळी ते बोलत होते. या कार्यक्रमास सार्वजनिक बांधकाम
मंत्री रविंद्र चव्हाण, (ऑनलाईन), उद्योगमंत्री तथा पालकमंत्री
उदय सांगत, खासदार सुनिल तटकरे, आमदार भरत गोगावले,
जिल्हाधिकारी किशन जावळे, ज्येष्ठ इतिहासकार आप्पासाहेब
परब, स्थानिक समिती अध्यक्ष चंद्रकांत कळंबे यांसह विविध
विभागांचे अधिकारी उपस्थित होते. सार्वजनिक बांधकाम
विभागामार्फत या समाधीस्थळाचे सुशोभिकरण होणार असून

यामध्ये शिवकालीन जननी कुभळाजाई मंदिराचे सुशाभिकरण समाधी प्रवेशद्वाराजवळच्या कमानीचे बांधकाम, बुरुजार्ण बांधकाम, प्रसाधनगृहे, अंतर्गत रस्ते काँक्रीट गटार, कंपाउंड वॉलचे बांधकाम ही कामे करण्यात येणार आहेत. उमरठच्ये ऐतिहासिक भूमीत नरवीर तानाजी मालुसेरे आणि त्यांच्ये समवेत कोंदाणा किल्खावरील लढाईत लढलेल्या शेलार माम यांची समाधी आहे. या दोन्ही शूरवीरांना अभिवादन करून मुख्यमंत्री श्री. शिंदे म्हणाले की, छत्रपती शिवाजी महाराजांना तानाजी मालुसेरे यांनी दिलेली साथ आणि आधी लगी कोंदाण्याचं मग रायबाचं..ही घोषणा इतिहासात अजराम आहे. स्वामीनिषेचा जगापुढे ठेवलेला आदर्श हा इतिहास कधीही विसरू शकणार नाही. राज्य शासनामार्फत छत्रपती शिवाजी महाराजांचा वारसा लाभलेल्या गड-किल्खांचे संवर्धन करण्यात येत आहे. यामध्ये पहिल्या टप्प्यात राज्यातील ३ शिवकालीन गड-किल्खांचे संवर्धन करण्याचा निर्णय घेतला आहे. तसेच रायगडाच्या पायथ्याशी पाचाड येथे उभारण्यात येणाऱ्या शिवसूर्णीसाठी ५० कोटी देखील मंजूर केले आहेत या सर्व कामांसाठी पुरेसा निधी उपलब्ध करून देण्यात येईल असेही त्यांनी यावेळी सांगितले. मुख्यमंत्री श्री. शिंदे म्हणाले की, राज्य शासनामार्फत आप्याला देखील छत्रपती शिवाजी महाराजांची जयंती साजरी करण्यात येत आहे. याबोरोबर स्वराज्यरक्षक छत्रपती संभाजी महाराजांचे तुळापूर येथीत बलिदान स्थळ आणि शिस्तरच्या वढू येथील समाधीस्थळ

भव्य स्मारक उभारण्यात येत आहे. रायगड जिल्ह्यातील पोलाटपुर तालुका दुर्गम आणि डोंगराळ आहे. या भागातील युवकांचे रोजगारासाठीच्या स्थलांतराचे प्रमाण अधिक आहे. हे लक्षात घेवून या भागातील पर्यटन विकासाला चालना देवून स्थानिक ठिकाणी रोजगाराच्या संधी निर्माण करण्यासाठी राज्य शासन प्रयत्नशील असल्याचे मुख्यमंत्री श्री. शिंदे यांनी सांगितले. पालकमंत्री उदय सामंत म्हणाले की, शिवकालीन इतिहास पुढील पिढीपर्यंत पोहोचविण्यासाठी राज्य शासनाने हे ऐतिहासिक पाऊल उचलेले आहे. नरवीर तानाजी मालुसे यांचे समाधीस्थळ आणि परिसराचे सुशोभिकरण करताना त्यांच्या वाड्याचे देखील या निधीमधून सुशोभिकरण करण्यात येईल असे जाहीर केले. तसेच या परिसरातील जिल्हा परिषदेच्या विश्रामगृहाचे देखील जिल्हा वार्षिक योजनेच्या निधीमधून प्राधान्याने नूतनीकरण करण्याच्या सूचना पालकमंत्र्यांनी यावेळी दिल्या. यावेळी खासदार सुनिल टटके यांनी या भागाच्या विकासासाठी राज्य शासनामार्फत प्रभावी उपाययोजना करण्यात येत असल्याचे सांगितले. प्रास्ताविक आमदार भरत गोगावले यांनी केले. कार्यक्रमाच्या प्रारंभी पालकमंत्री उदय सामंत आणि उपस्थित मान्यवरांनी नरवीर तानाजी मालुसे आणि शेलारामामा यांच्या समाधीस पुष्पहार अर्पण करून अभिवादन केले. तसेच यावेळी ज्येष्ठ इतिहासकार आप्पासाहेब परब यांना शौर्य पुरस्काराचे वितरण करण्यात आले.

